

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LECTURĂ *LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ*
Etapa județeană, 2023
Nivelul 2 – clasele a XI-a și a XII-a
Varianta 1

Înainte de a răspunde la cerințele formulate, citește cu atenție următoarele precizări:

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.
- Timpul de lucru este de trei ore.

Citește cu atenție fiecare text, apoi cerințele, și răspunde la fiecare dintre acestea.

SUBIECTUL I

30 de puncte

Catedrala

de Raymond Carver

Beulah se angajase la bărbatul orb în vara de după ce nevastă-mea încetase să mai lucreze pentru el. După puțină vreme, Beulah și bărbatul orb au avut cununia religioasă. O cununie restrânsă, discretă-de altfel, cine ar dori să se ducă la o asemenea cununie?-, doar cu ei doi, plus pastorul și soția pastorului. A fost totuși o cununie religioasă. Așa dorise Beulah, spunea el. Dar încă de pe atunci, Beulah purta cancerul în glande. După ce au stat nedespărțiți vreme de opt ani-nedespărțiți a fost cuvântul folosit de soția mea-, sănătatea lui Beulah s-a degradat rapid. Femeia a murit într-o cameră de spital din Seattle, iar bărbatul orb a stat lângă patul ei și a ținut-o de mână. Ei s-au căsătorit, au trăit și au muncit împreună, au dormit împreună și apoi orbul a trebuit s-o înmormânteze. Și toate astea fără ca el să fi văzut vreodată cum arăta femeia lui, fir-ar să fie!

Asta îmi depășea puterea de înțelegere. Când am auzit povestea, l-am compătimit câteva secunde pe bărbatul orb. Apoi m-am pomenit gândindu-mă că soția lui trebuie să fi avut o viață nefericită, închipuiți-vă o femeie care nu se poate vedea niciodată așa cum apare în ochii iubitelui. O femeie al cărei soț nu poate să citească niciodată expresia de pe fața ei, fie ea una de nefericire sau ceva mai bun. O femeie care, dacă voia, se machia, dacă nu, nu. Pentru el oricum nu conta. Dacă voia, putea să se dea cu fard verde pe pleoapele unui ochi, să-și pună un ac în nară, pantaloni galbeni și pantofi purpurii. Pentru el era totuna. Și apoi să alunece în moarte, cu mâna orbului pe mâna ei, cu ochii orbului vărsând lacrimi- îmi închipui eu acum-, iar ultimul ei gând poate a fost exact ăsta: că el n-a știut niciodată cum arăta ea și acum ea e în drum spre mormânt. Lui Robert i-au rămas o mică poliță de asigurare și jumătate dintr-o monedă mexicană de douăzeci de pesos. Cealaltă jumătate a monedei a rămas în sicriu, cu ea. Patetic.

Deci, când a venit momentul, soția mea s-a dus la gară să-l ia. Cum n-aveam altceva de făcut decât să aștept-sigur, pe el îl învinuiam pentru asta-, mă cinsteam și mă uitam la televizor și atunci am auzit cum intră mașina pe alee. M-am ridicat de pe sofa cu pahar cu tot și m-am dus la fereastră ca să mă uit.

Am văzut-o pe soția mea râzând în timp ce parca mașina. Am văzut-o cum iese din mașină și închide portiera. Continua să zâmbească. De-a dreptul uimitor! A ocolit, trecând pe partea cealaltă a mașinii, unde orbul începuse să iasă. Orbul acesta, imaginați-vă, avea o barbă mare! Barbă la un orb! E prea de tot, zău așa! Orbul a întins mâna spre bancheta din spate și a tras un geamantan. Nevastă-mea l-a luat de braț, a închis portiera mașinii și, vorbind tot drumul, l-a condus pe alee și apoi în sus, pe trepte, spre veranda din față. Eu am oprit televizorul, mi-am băut paharul, l-am clătît și mi-am uscat mâinile. Apoi m-am dus la ușă.

Nevastă-mea a zis:

- *Să-ți fac cunoștință cu Robert. Robert, el e soțul meu. Știi totul despre el.*

Radia toată. Îl ținea pe orb de mâneca hainei. Orbul a dat drumul geamantanului și a întins mâna.

I-am luat-o. El mi-a strâns-o tare, a ținut-o și apoi i-a dat drumul.

- *Nu știi de ce, dar am senzația că ne-am mai întâlnit, a trâmbițat el.*

- *La fel și eu, am zis.*

Altceva n-am știut să spun. Apoi am zis:

- *Bine ai venit! Știu o mulțime de lucruri despre tine.*

Am început apoi să ne deplasăm în grupul nostru restrâns de pe verandă în camera de zi. Nevastă-mea îl călăuzea, ținându-l de braț. Orbul își căra geamantanul în mâna cealaltă. Nevastă-mea spunea lucruri de genul „La stânga ta. Aici, Robert. E bine. Acum atenție, acolo-i un scaun. Așa, așa. Stai jos aici. Asta e sofaua. Am cumpărat sofaua acum două săptămâni”.

Am dat să spun ceva despre sofaua cea veche. Mie îmi plăcuse. Dar n-am zis nimic. Apoi am vrut să spun altceva, de dragul conversației, ceva despre peisajul pe care-l vezi de-a lungul Hudsonului. Cum când te duci la New York, trebuie să stai pe partea dreaptă a trenului, iar când vii de la New York, pe partea stângă.

- *Ai călătorit bine cu trenul? am zis eu. Apropo, pe care parte a trenului ai stat?*

- *Ce întrebare, pe care parte! a zis nevastă-mea. Ce contează partea?*

- *Am întrebat și eu așa, am zis eu.*

- *Pe partea dreaptă, a răspuns orbul. N-am mai mers cu trenul de aproape patruzeci de ani. De când eram copil și mergeam cu părinții mei. A trecut mult timp de-atunci. Aproape că uitasem senzația. Acum am argint în barbă. Sau, oricum, așa mi s-a spus. Am un aer distins, draga mea? i-a spus apoi orbul nevastă-mii.*

- *Arăți foarte distins, Robert, a spus ea. Robert! a mai zis apoi. Robert, îmi pare atât de bine că te văd!*

În cele din urmă, nevastă-mea și-a luat ochii de la orb și s-a uitat la mine. Am avut senzația că nu i-a plăcut ce a văzut. Am înălțat din umeri.

N-am întâlnit niciodată și n-am cunoscut personal vreun om lipsit de vedere. Orbul acesta se apropia de cincizeci de ani, era solid, chelea și avea umerii lăsați, ca și cum ar fi cărat pe ei o greutate mare. Purta pantaloni maro, pantofi maro, cămașă maro deschis, cravată și un sacou sport. Fercheș. Avea și barba aia mare. Dar nu folosea baston și nu purta ochelari cu lentile negre. Am crezut întotdeauna că ochelarii cu lentile negre sunt obligatorii pentru orbi. Drept să spun, aș fi vrut să aibă ochelari. La prima vedere, ochii lui păreau la fel ca ochii oricui. Dar când te uitai mai bine, se observa totuși o diferență. Prea mult alb în iris, de pildă, iar pupilele păreau să i se rotească în orbite fără ca el să știe sau să fie în stare să le oprească. Înfrorător. În timp ce mă holbam la fața lui, am văzut cum pupila lui stângă se întorcea spre nas, pe când cealaltă se căznea să rămână pe loc. Dar degeaba făcea eforturi, fiindcă ochiul acela continua să hoinărească fără voia lui și fără ca el să-și dea seama. Am zis:

- *Să te servesc cu ceva de băut. Ce ți-ar plăcea? Avem câte ceva din toate. E una dintre distracțiile noastre.*

- *Frate, eu însumi sunt scoțian, a spus el destul de repede cu vocea lui zdrăvănă.*

- *De acord, am zis eu. Frate! Categorie, ești. Știam asta.*

Degetele lui au pipăit geamantanul, care stătea lângă sofa. Încerca să se orienteze. N-aveam de ce să mă supăr.

- *O să-l duc sus, în camera ta, a zis nevastă-mea.*
- *Nu, e bine așa, a zis orbul cu voce tare. Poate să aștepte până urc și eu.*
- *Puțină apă la whisky-ul scoțian? am întrebat.*
- *Foarte puțină, a zis el.*
- *Știam eu.*

El a zis:

- *Olecuță. Actorul irlandez, Barry Fitzgerald? Sunt ca tipul acela. Când beau apă, a zis Fitzgerald, beau apă. Când beau whisky, beau whisky.*

Nevastă-mea a râs. Orbul și-a dus mâna sub barbă. Și-a ridicat barba încet, apoi a lăsat-o să cadă.

Am pregătit băuturile-trei pahare mari de whisky, cu un strop de apă în fiecare. Apoi ne-am binedispus și am discutat despre călătoriile lui Robert. Mai întâi am comentat în detaliu zborul lung de pe Coasta de Vest la Connecticut. Apoi drumul din Connecticut până aici, cu trenul. Am băut alt pahar pentru această etapă a călătoriei.

Mi-am amintit că citisem undeva că orbii nu fumează, fiindcă, după cum se presupune, n-ar putea să vadă fumul pe care îl degajă. Credeam că știu măcar atâta despre orbi. Dar orbul acesta fuma țigara până la capăt și își aprindea imediat alta. Orbul a umplut scrumiera cu chiștoace și nevastă-mea a golit-o.

Când ne-am așezat la cină, am mai băut un pahar. Nevastă-mea a încărcat farfuria lui Robert cu o porție de biftec decongelat, cartofi pai și fasole verde. Eu i-am uns două felii de pâine cu unt. Am zis:

- *Aici ai niște pâine cu unt.*

Am mai tras o dușcă din paharul meu.

- *Haideți acum să ne rugăm, am zis și orbul și-a lăsat capul în jos.*

Nevastă-mea m-a privit cu gura căscată.

- *Să ne rugăm să nu sune telefonul și să nu se răcească mâncarea, am adăugat.*

Ne-am pus pe înfulecat. Am mâncat tot ce era de mâncat pe masă. Am mâncat ca și cum venea sfârșitul lumii. N-am discutat. Am mâncat. Am halit. Am ras tot de pe masă. Eram puși serios pe mâncat. Orbul localizase imediat mâncarea și știa exact unde se găsește fiecare lucru din farfuria lui. Priveam cu admirație cum folosea cuțitul și furculița pe carne. Își tăia două bucăți de carne, înfigea furculița, băga în gură carnea, trecea la cartofii pai, la fasole, iar apoi smulgea o bucată mare de pâine cu unt și o mânca. Încheia seria cu un gât de lapte. Nu s-a jenat nici să-și folosească degetele când și când.

A. (2 puncte: 0,5 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Beulah și Robert au fost nedespărțiți timp de:

- a. zece ani;
- b. opt ani;
- c. trei ani;
- d. șapte ani.

2. După moartea lui Beulah, orbului i-au rămas:

- a. o poliță de asigurare și o mașină;
- b. o jumătate dintr-o monedă mexicană de douăzeci de pesos și o casă;
- c. o monedă mexicană de douăzeci de pesos și o poliță de asigurare;
- d. o poliță de asigurare și o jumătate dintr-o monedă mexicană de douăzeci de pesos.

3. Naratorul a pregătit următoarele băuturi:

- a. trei pahare cu whisky;
 - b. trei pahare cu vin;
 - c. două pahare cu whisky și unul cu limonadă;
 - d. trei pahare cu apă.
4. În timpul mesei, personajul-narator constată că orbul :
- a. poartă pantaloni maro și cămașă maro deschis;
 - b. folosește baston;
 - c. fumează ;
 - d. are ochelari cu lentile negre.

B. (4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea logică și temporală a următoarelor idei ale textului, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos:

--	--	--	--	--	--	--	--

1. Orbul afirmă că este scoțian.
2. Soția naratorului a mers la gară să îl ia pe Robert.
3. Orbul nu s-a jenat să își folosească uneori degetele pentru a mânca.
4. Personajele au discutat despre călătoriile orbului.
5. La prima vedere, ochii orbului par la fel cu ai oricărei persoane care vede.
6. Soția naratorului l-a servit pe orb cu biftec decongelat, cartofi pai și fasole verde.
7. Soția naratorului îl ținea pe Robert de mâneca hainei.
8. Naratorul îl întreabă pe orb cum a fost călătoria cu trenul.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, prin enunțuri, la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Menționează trei detalii referitoare la comportamentul soției naratorului, când ajunge cu orbul acasă.
2. Specifică de câți ani nu a călătorit orbul cu trenul.
3. Prezintă, în cel mult 6 rânduri, o trăsătură a personajului-narator.
4. Explică, în cel mult 10 rânduri, de ce este iritat/deranjat personajul-narator în prezența lui Robert.

D. (12 puncte)

Imaginează-ți următoarea situație: ești posesorul/ posesoarea unui blog popular printre elevii din școala ta, pe care scrii despre diverse teme, pornind de la lecturile tale. Ai decis să scrii un text despre raportul eu-alteritate în interiorul familiei, valorificând sugestiile fragmentului citat din povestirea *Catedrala* de Raymond Carver.

Redactează textul, având în vedere să te încadrezi în 20 de rânduri.

SUBIECTUL al II-lea

20 de puncte

Insensibilitatea cotidiană

de Andrei Pleșu

Faptul de a avea imaginație e o garanție de nefericire. Nu te poți bucura de imediat, fie pentru că îți amintești, melancolic, de neazuri trecute, fie pentru că te preocupă dificultăți viitoare. Nu te poți bucura de

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN IALOMIȚA

Str. Lacului, Nr.19, Slobozia, Ialomița,

Tel.0243/231825, Fax:0243/236636

e-mail:secretariat@isjialomita.ro, web://www.isjialomita.ro

MINISTERUL
EDUCAȚIEI

amintiri agreabile, pentru că ele țin de trecut, și nu te poți bucura de posibile împliniri viitoare, pentru că te gândești la obstacolele, sau pur și simplu la timpul care te separă încă de ele. Ești mereu, printr-un soi de neodihnă a asociativității, în altă parte decât acolo unde tocmai trăiești ceva.

Nefericirea zilnică e incapacitatea de a fi contemporan cu experiențele proprii. Altfel spus, e un viciu de concentrare. În loc să focalizezi extatic asupra punctului, te lași confiscat de liniile virtuale care îl precedă sau îi urmează. Fericirea aflată la îndemână se dizolvă, subminată de nostalgii, anxietăți, false lucidități, presentimente. Ceea ce înseamnă că ea nu mai e resimțită ca fericire, nu mai e recunoscută în splendoarea simplității sale.

Dar, dacă te miști printre obiecte și realități pe care nu le recunoști ca atare, se cheamă că te miști într-o lume închipuită, într-o plăsmuire care n-are nimic de a face cu lumea adevărată. Ești captiv într-o rețea de ipoteze private, într-un univers paralel. În universul acesta nu te poți întâlni decât cu tine însuși, în forma ta cea mai proastă. Lei fiecare lucru drept altceva decât este, și anume drept ceea ce fac din el aprehensiunile, spaimele și reveriile tale. Bucuria reală, palpabilă, e adumbrită de o legiune de impurități imaginare. La fel, nefericirea reală e camuflată de nenumărate anestezii conjuncturale. Cu alte cuvinte, nu suntem capabili să recunoaștem, ca atare, nici fericirile, nici nefericirile curente. Luăm drept fericiri satisfacții de mână a doua și drept nefericiri mici crize de indispoziție.

Întâlnim oameni extraordinari și nu percepem șansa de a-i fi întâlnit. Trăim împrejurări spectaculoase și nu citim în ele amprenta destinului. Ratăm, clipă de clipă, miracolul, semnificația, patosul. Ratăm, deopotrivă, „sentimentul tragic al vieții”, abisul câte unei zile, catastrofa latentă a câte unei întâmplări oarecare. Suntem inadecvați, oblici, ațoni și orbi. Trăim stins, pe o nesfârșită tangentă la real, inapți să distingem între esențial și accesoriu, între ce e important și ce nu, între circumstanța decisivă și accidentul colateral. Interlocutorul optim e în fața noastră și nu-l recunoaștem, bucuria vindecătoare ne stă în preajmă și n-o recunoaștem, drama transfiguratoare trece pe lângă noi și n-o recunoaștem. Suntem înconjurați de semne pe care nu le recunoaștem ca semne, de apeluri pe care nu le înregistrăm, de privilejii care ne scapă. Până și moartea proprie ne apare ca improbabilă. N-o putem recunoaște ca problemă acută a reflexiei cotidiene. Traversăm, așadar, un peisaj luxuriant, fără să-i recunoaștem anvergura și sensul. Suntem subiecții unui acces perpetuu de neatenție. Insensibili la registrul inaparentului, gata să uităm ceea ce ne contrariază, nu ne mai lăsăm tulburați decât rar, de câteva ori în viață, sub șocul, nelumesc, al unor iubiri, euforii sau suferințe insuportabile. Recunoașterea realului în uimitoarea lui, nudă, realitate devine, abia atunci, un eveniment.

Într-un anumit sens, Noul Testament este istorisirea trecerii-nerecunoscute-prin lume a lui Dumnezeu. Pe Iisus, dincolo de cercul restrâns al câtorva discipoli (și ei ezitanți la răstimpuri), nu-L recunoaște nimeni ca fiind ceea ce este. Iar El tocmai asta caută: nu să I se arate recunoștință din partea celor pe care îi instruește sau vindecă, ci să fie recunoscut de ei în adevărul Lui. Nerecunoscut ca Dumnezeu în vremea petrecerii lui pământeste, suspectat, hărțuit, judecat, batjocorit și ucis, El nu e recunoscut nici după Înviere. Maria Magdalena îl ia drept un grădinar oarecare, doi dintre ucenici, pe drumul spre Emaus, îl tratează ca pe un străin. Cel nerecunoscut are, întotdeauna, statutul străinului, al intrusului care tulbură ordinea placidă a lumii. Dumnezeu, în Noul Testament, e Cel nerecunoscut. Străinul suprem, care vrea să vindece lumea de propria ei înstrăinare. Înainte de a promite oamenilor o înviere definitivă, la sfârșitul timpului, El le cere să învie în viața de acum, adică să se comporte ca niște oameni vii. Iar oamenii cu adevărat vii sunt cei care nu trec pe lângă Dumnezeu fără să-l recunoască. Oamenii veacului, adică ai momentului, se simt bine-și legitimi în postura de ființe cunoscătoare. Credinciosul e cineva care vrea, în plus, să fie o ființă re-cunoscătoare.

(În volumul *Despre frumusețea uitată a vieții*)

A. (8 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare dintre următoarele cerințe, prin valorificarea textului citat:

1. Precizează cu ce este asociată nefericirea cotidiană.
2. Menționează de ce consideră autorul că ratăm „sentimentul tragic al vieții”.
3. Prezintă succint profilul potențialului receptor al textului citat.
4. Menționează două caracteristici ale *străinului*.

B. (12 puncte)

Imaginează-ți că participi ca invitat/ă la o întrunire a scriitorilor ialomițeni, tema acesteia fiind: *Salvarea ființei prin libertatea scrisului*. Redactează un text de cel mult 20 de rânduri, care să reprezinte intervenția ta și în care îți prezinți viziunea referitoare la tema enunțată.

În textul tău, vei face referire atât la fragmentul citat, cât și la experiența personală.

SUBIECTUL al III-lea

10 puncte

Se vor acorda câte 2 puncte pentru cerințele 1 și 2; 6 puncte pentru cerința 3.

Privește cu atenție imaginea de mai jos, apoi răspunde la următoarele cerințe:

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN IALOMIȚA

Str.Lacului, Nr.19, Slobozia, Ialomița,

Tel.0243/231825,Fax:0243/236636

e-mail:secretariat@isjialomita.ro, web: <http://www.isjialomita.ro>

**MINISTERUL
EDUCAȚIEI**

1. Precizează două informații utile care nu apar menționate în imagine.
2. Menționează data și locația evenimentului promovat prin această imagine.
3. Prezintă, în cel mult zece rânduri, la ce se referă imaginile spre care sunt direcționate cele două indicatoare, raportându-te și la prezențele umane din fața acestora.

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LECTURĂ *LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ*
Etapa județeană
Nivelul 2– clasele a XI-a și a XII-a
Varianta 1
BAREM DE NOTARE

- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, elevilor li s-a cerut să numereze rândurile scrise.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.

SUBIECTUL

30 de puncte

A. 2 puncte: 0,5 puncte pentru fiecare răspuns corect

1. b
2. d
3. a
4. c

B. 4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect

2	7	8	5	1	4	6	3
---	---	---	---	---	---	---	---

C. 12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe

1. Menționarea a trei detalii referitoare la comportamentul soției naratorului, când ajunge cu orbul acasă (de exemplu: *râde în timp ce parchează mașina, închide portiera zâmbind, este volubilă, îl ține pe orb de braț etc.*)
3 puncte (1 p. + 1 p. + 1 p.) pentru răspunsul corect și complet, sub formă de enunț.
În cazul în care răspunsul nu este formulat sub forma unui enunț, candidatului i se scade 1 punct.
2. Specificarea anilor de când orbul nu a călătorit cu trenul (de exemplu: *de aproximativ patruzeci de ani* 3 p.)
2 p. pentru menționarea corectă a răspunsului.
1 punct pentru formularea răspunsului sub formă de enunț
3. Prezentarea unei trăsături a personajului-narator (de exemplu: este curios, analitic, lucid, uneori ironic etc.)
Explicare clară, nuanțată, cu respectarea numărului de rânduri: 3 p.
Explicare ezitantă, lacunară sau nerespectarea numărului de rânduri: 2 p.
Încercarea de a explica: 1 p.
Lipsa răspunsului sau răspuns greșit: 0 p.
4. Explicarea, în cel mult 10 rânduri, a faptului că, în prezența lui Robert, personajul-narator este iritat/deranjat (de exemplu: din cauza atenției exagerate pe care soția sa i-o acordă orbului etc.)
Prezentare clară și nuanțată: 2 p.;
Prezentare ezitantă, schematică: 1 p.
Numerotarea rândurilor: 1 p.
Lipsa răspunsului sau răspuns greșit: 0 p.

D. 12 puncte

Numerotarea rândurilor: 1 p.

Formularea opiniei prin care se menționează și se susține relevanța raportului eu-alteritate în interiorul familiei: 1 p.

Susținerea nuanțată a opiniei: 6 p.; susținere ezitantă: 1 p.

Adaptarea la situația de comunicare dată – în totalitate: 2 p.; parțial: 1 p.

Coerența și corectitudinea exprimării: 1 p.

Respectarea normelor de ortografie și de punctuație: 1p.

Notă. Tendința de comentare a textului, folosirea nejustificată a conceptelor de teorie literară, a jargonului critic, nerespectarea contextului precizat prin cerință vor fi penalizate cu 2 puncte.

SUBIECTUL al II-lea

20 de puncte

A. 8 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect

1. Precizarea asocierii nefericirii cotidiene cu un *viciu de concentrare*, cu incapacitatea de a decoda la timp siglaletica experiențelor proprii.

Răspuns inclus în enunț: 2 p. (1 p. + 1 p.)

Răspuns neinclus în enunț: 1 p. (0,5 +0,5)

Răspuns greșit sau lipsa răspunsului: 0 p

2. Menționarea motivului pentru care ratăm „sentimentul tragic al vieții”(de exemplu: suntem incapabili să sesizăm oportunitățile cotidiene, spectaculosul existențial, trăim inert, *pe o nesfârșită tangentă la real* etc.).

Răspuns inclus în enunț: 2 p.

Răspuns neinclus în enunț: 1 p.

Răspuns greșit sau lipsa răspunsului: 0 p.

3. Prezentarea profilului unui receptor potențial.

2 puncte (1 p. + 1 p.) pentru răspunsul corect și complet, sub formă de enunț.

În cazul în care răspunsul nu este formulat sub forma unui enunț, candidatului i se scade 1 punct.

Răspuns greșit sau lipsa răspunsului: 0 p.

4. Menționarea a două caracteristici ale *străinului*.

Răspuns inclus în enunț: 2 p.

Răspuns neinclus în enunț: 1 p.

Răspuns greșit sau lipsa răspunsului: 0 p.

B. (12 puncte)

Numerotarea rândurilor: 1 p.

Precizarea clară a poziției prin raportare la tema enunțată: 2 p.

Motivarea viziunii referitoare la tema enunțată: nuanțat, persuasiv: 6 p.; ezitant, cu tendință de persuadare: 3 p.; încercare de motivare: 1 p.

Coerența și corectitudinea exprimării: în totalitate: 2 p./ parțial: 1 p.

Respectarea normelor de ortografie și de punctuație în vigoare: 1 p.

SUBIECTUL al III-lea

10 puncte

1. Precizarea a două informații utile care nu sunt menționate în imagine (de exemplu : regia, distribuția etc.).
 - 2 puncte pentru răspunsul inclus în enunț.
 - 1 punct pentru răspunsul neinclus în enunț.
 - 0 puncte pentru răspunsul greșit sau lipsa răspunsului.
2. Menționarea datei și a locației evenimentului promovat.
 - 2 puncte pentru răspunsul inclus în enunț.
 - 1 punct pentru răspunsul neinclus în enunț.
 - 0 puncte pentru răspunsul greșit sau lipsa răspunsului.
3. Prezentarea simbolisticii celor două imagini spre care sunt îndreptate indicatoarele.
 - 1 punct pentru numerotarea rândurilor și respectarea limitei de spațiu indicate.
 - 5 puncte pentru prezentarea clară, nuanțată/3 puncte pentru prezentarea ezitantă, fără a intra în profunzimea textului multimodal/1 punct pentru prezentare lacunară, neconvingătoare.
 - 0 puncte pentru lipsa răspunsului sau răspuns greșit.